

Archívumunk kincsei

Az 1920. októberi lapszám indításaként olvashatjuk dr. Weisz Leó értekezését az *Erdőgazdasági problémák a Svájcban* címmel. Írásában részletesen tárgyalja az alpesi országban folytatott erdei rablógazdálkodást, melynek kiváltó oka az import élelmiszerek hiánya a háború következtében.

„A háború első éveiben dagadó vitorlákkal úszott a Svájc eme kevésbé kívánatos cél felé. Erdeiben valóságos orgiákat ült a háborús konjunktúra s hegy, hegy után borotváltatott le a francia lövészárkok, az angol barakkok és az olasz municziós ládák érdekében, míg végre 1916-ban, a pusztítások láttára s azok következményeinek tudatában, az államvasutak' műszaki osztálya emelt erélyes vétőt a további rablógazdálkodás ellen. A vasútüzem veszélyeztetésére való hivatkozás többet használt, mint az erdőszivlág eladdig sporadikus, félénk óvása.”

A továbbiakban dr. Gáyer Gyula közli a Kámonyi Arborétum Sággy István által készített fásszárú katalógusát. „Összesen 244-féle Conifera, melyek közül akárbány ritkaságot Sággy ur összekötései és a meghozott anyagi áldozatok révén importálása után közvetlenül már beiktathatott kertjének fái közé. A *Taiwania cryptomeroides*-ből egyenesen Formosa szigetéről kapta a magvakat, de ezek nem csíráztak ki.”

Novemberi lapszámból értesülhetünk, Sobó Jenő főiskolai tanár és Hoffman Sándor az OEE alapítójának halálhíréről. „A középítést, ut- és vasútépítést, víz- és hidépítést adta elő s e tantárgyairól az ismert építészeti szakkönyveket

írta az Országos Erdészeti Egyesület megbízásából.”

Decemberben pedig Fekete Zoltán jegyzi az új erdőrendezési utasítás ismeretét, melyet történeti áttekintéssel indít:

„Az 1879. évi erdőtervény Magyarország erdőbirtokosainak igen tekintélyes részére terjesztette ki az üzemterv szerinti gazdálkodás kötelezettségét, úgy hogy az összes erdőterületek kerekén 2/3 része került ennek az üdvös intézkedésnek a hatálya alá. 1880-ban jelent meg az első

részletes erdőrendezési utasítás. Ez az akkori ismeretek színvonalán álló mű volt, mely mint tájékoztató tervezet lényegesen megkönnyítette a szakközönség nehéz és nagy munkáját abban az időben...”

Ugyancsak az 1920. decemberi lapszámban szerepel a tagdíjbefizetési felhívás: „Előfizetési felhívás.

Tisztelettel kérjük, hogy az év végével lejárt előfizetéseket a jelen füzethez csatolt postautalvány felhasználásával mielőbb megújítani sziveskedjék.

50 évet ugorva, az Erdő 1970. októberi számában találkozhatunk a Nyírségben rendezett vándorgyűlés tanulmányútjának szakmai beszámolójával.

„Ennek során jártunk egy nyolcadik évében levő akác-óriásnyár célállományú elegyes, többszintes erdőrészletben, majd

egy középkori feketefenyvesben, hasonló korú kocsányos tölgyesben, végül az országos hírű baktalóránt-házi 100–120 éves gertyános-kocsányostölgyesben. A hatalmas, ágtszta, hengeres törzsek sűrű rengetegében, a magasra feltolt koronák teljesen zárt lombsátora alatt mindenkit lenyűgözött a lecsapolás előtti időket idéző ősi kép.”

Az 1970. évi novemberi lapszám teljes terjedelmében az informatikai rendszerek és azok ágazati potenciálját taglalja, beleértve az irodalmi szemlélt is.

„Sokszor felvetődő aggály az, hogy a hazai erdészet-faipar, beleértve a tudományt és az oktatást is, nem tudna kihasználni egy közepes teljesítményű számítógépet sem. Ez a pesszimista feltételezés megalapozatlan, de még ha igaz lenne is, bér munka vállalásával az egy-két évig elképzelhető ilyen nehézség is könnyen áthidalható.” – Tóth Miklós: *Komputer helyzet külföldön és itthon – Az Erdő 1970. 19. (105.) évf. 11. füzet, 493. o.*

A decemberi lapszám tematikája az erdészeti gépesítés és szállítás köré lett felépítve. Érdekes visszatekintést adnak például Cornides György (*Erdészeti szállítópályák*) és Zsilvölgyi László (*A kötéldarus faanyagközelítés tapasztalatai*) szerzők írásai.

25 évvel ezelőtt pedig – már ismét – az Erdészeti Lapok októberi hasábjain olvashatjuk többek között Holdampf Gyula *A magyar erdészet az ENSZ-ben* című erdészeti politikai gondolatait, illetve a XXI. Nemzetközi Fakiterelő Verseny beszámolóját dr. Gólya János tollából (*Elfújta a szél*).

Ugyancsak ebben a lapban került közlésre Reményfy László írása, melyben egyazon hasábon találkozhatunk a Nimród – erdész/kerítés/vadász – Horribile Dictu szavakkal. *Presztízs, renomé, imázs* címen kell keressük.

A novemberi lapszámból érdemes fellapoznunk Gácsai Zsolt Ijjász Ervinről és dr. Bartha Dénes Mágócsy-Dietz Sándorról szóló megemlékező cikkeit. Sobó Jenőről részletesen Jérôme René ír decemberben, illetve dr. Csóka György emlékezik meg Győrfi Jánosról.

Szakmai vonalon dr. Hirka Anikó *Csapadékviszonyok hatása bükk- és lucállományok vastagsági növekedésmentére* című kutatómunkáját találhatjuk meg.

Végül *Önkormányzatok, erdők, közjóléti feladatok* címmel kerülnek közlésre Hevesy József Debrecen város polgármesterének gondolatai a település és az erdészet kapcsolata apropóján.

„Mária Terézia erdőrendtartásának ma is érvényes, és az Alföldön ma különösen aktuális intelmeit szeretném tolmácsolni: »Az erdők a törvény rendeletei szerint használtassanak, s megkíméltessenek. A sivatag helyek pedig könnyen gyarapodó fákkal ültessenek be.«”

Referálta: **Kiss Csaba elnök**
OEE Erdéztörténeti Szakosztály

